

زنان کوبانی 8 مارچ را چراغان کردند

مارچ 2015

پهلوان آغاشیرین / تورنتو

زنان برای دفاع از خود

در کوچه های کوبانی چراغ تفنگها را افروختند

اسارت و کنیزی را با سرانگشتان خود سوختند

از شیرۀ چیغ و آگاهی

از همبستگی و همدلی

بیرق آزادی را با خون و دستان خود بر فراز قرن بیست و یکم دوختند

بیا برخیز

بخاطر خود بخاطر آزادی

برسم شاد کوبانی

چرا در کوچه های کابل سکوت و خموشی را جشن می گیریم

چرا از تراکم غم و اندوه ما

انفجار بزرگ بوجود نمی آید

زمان، زمان فریاد است

هرسو که می بینی سرودِ جهل و بیداد است

بیا برخیز

بنیاد استبداد را بکن واژگون

شنیده ایم

که حق گرفته می شود نه داده

پس، مشعل مارچ بیشترین برای روشن شدن مردان است

مردانی که حقوق زنان را غضب کرده اند

برخیز

برخیز

حرمسرای سلاطین را

بازارهای کنیز فروشان را

سنگسارهای جلادان را

شلاقهای خانگی را

ویران کن

ویران کن

لبخندت کافی است که تمامی نامردان عالم را محکمه کند

نعره نابالغت کفایت می کند که تمامی ریش سفیدان تازه داماد را خاکستر کند

خواهر

برای شکستاندن زنجیرهای غم و اسارت

بجای ضجه و زاری و خموشی

حنجره مجروحیت شکوفا کن با فریاد خشماگین

تا بنای برابری و آزادی را برافزاد

اگر در سینه مرد ظالم

آتشفشان قمچین و بیداد است

میدانم

که در قلب تو ترانه های عصیان و فتح و برابریست

از نوک انگشتان تو پرستوهای آزادی پرواز می کنند

نگاهت افق های تاریک را روشنی می بخشد

فریادتو توپ خانه ای بیداریست